Verloskundige hulp

gecoördineerd onderzoek door centra en studiegroepen van het N.H.G.

Sinds 1 januari 1958 is het onderzoek: „Verloskundige Hulp in de Huisartsenpraktijk" gestart. Dit onderzoek belooft een bijzonder interessant overzicht te zullen geven van het verloskundige werk van de Nederlandse huisartsen. Tot nu toe nemen 200 artsen, voornamelijk in centrumverband doch ook enkele individuele, aan het onderzoek deel; zij zullen in een jaar tijds ongeveer 10.000 partus verrichten.

Oorspronkelijk werd dit onderzoek door een der studiegroepen van het N.H.G.-centrum Zwolle opgezet, naar aanleiding van een voordracht van een zijner leden over de door hem bedreven verloskunde. In de op deze voordracht volgende discussie bleek dit onderwerp, de verloskunde van de huisarts, zeer in het centrum van de belangstelling te staan. Er werden enkele privé statistiekjes vertoond, die echter alle leden aan het euvel van het betrekkelijk kleine aantal en verschillen in opzet en methodiek vertoonden. De perinatale sterfte bleek deze huisartsen, die zelf verloskunde bedrijven, na aan het hart te liggen en er werd de wens uitgesproken, of het niet op de weg van de huisartsen zou liggen, eens te zoeken naar mogelijkheden, hierin nog verbetering te brengen: een eigen visie van de kant der huisartsen zou wellicht nieuwe wegen openen, temeer, omdat praktisch alle bekende publikaties over dit onderwerp afkomstig zijn van specialisten over het materiaal uit klinieken, waar de omstandigheden vaak zo anders zijn dan in de huisartsenpraktijk.

Het Centraal Bureau voor de Statistiek publiceerde over de jaren 1938, 1939 en 1940 de volgende statistiek over de natale sterfte bij vroedvrouwen en artsen.

	Vroedvrouw		Arts			
	levend geboren	dood geboren	levend geboren	dood geboren	Vroedvrouw	Arts
1938	83993	886	90027	3265	1.04%	3.50%
1939	84822	886	91857	3360	1.03%	3.53%
1940	88437	845	92370	3506	0.95%	3.66%

Ogenschijnlijk zijn de resultaten der artsen aanmerkelijk slechter dan die der vroedvrouwen. Het is echter wel waarschijnlijk, dat deze getallen mede beïnvloed worden door een selectie van de patiënt zelf naar aanleiding van moeilijkheden in het verleden of als deze bij de eerste partus al verwacht worden. Maar deze negatieve selectie is tot nog toe niet in cijfers uitgedrukt. Ook zal er, wat betreft de huisarts, wel een positieve selectie zijn naar de specialist, die weer invloed op deze getallen uitoefent.

Terwijl het enquête-formulier werd opgesteld, kwamen nog vele onderwerpen naar voren, welke met dit onderzoek zouden kunnen worden uitgewerkt: welke invloed heeft de lengte van de partus thuis op de perinatale sterfte, welke invloed hebben de gebruikte chemicaliën hierop? Is er verband tussen het voorkomen van puerperale infecties thuis en de duur der bevalling, vergeleken met die in klinieken? Zou men niet gaarne weten het verschil in perinatale sterfte in steden met ziekenhuis en die zonder een dergelijk instituut? En heeft de aanwezigheid van een specialist hier invloed op? Wanneer acht de huisarts in het algemeen het moment gekomen om specialistische hulp in te roepen? Hoe staat het met het voorkomen van intoxicaties in de algemene praktijk en hoe zijn de resultaten daarbij? Welke invloed heeft de plaats van de partus, thuis of in het ziekenhuis, op het verloop van de partus? Komen er in de klinieken meer complicaties van het kraambed voor dan thuis? Welke invloed heeft de bloedgroep op het voorkomen van nabloedingen — dit naar analogie van een publikatie over het meer voorkomen van maagulcera bij bepaalde bloedgroepen (1957 Danish Medical Bulletin, blz. 45)? Welke invloed heeft het hemoglobine-gehalte op de bevalling en op de nabloedingen?

Slechts de beperkte mogelijkheden van het enquête-formulier begrensden het terrein dat braak lag. De Commissie Wetenschappelijk Onderzoek, aan wie het concept om advies en ter kennisneming werd toegezonden, kon zich volledig met opzet en doelstelling van het onderzoek verenigen. Om een zowel sociaal als medisch verantwoord onderzoek tot stand te brengen, werden Prof. Hornstra te Utrecht en Prof. Kloosterman te Amsterdam ver-

Nieuwe Leden N.H.G.

AANVULLENDE LIJST NR. 10

C. R. Post, Gilles Schoolmeesterlaan 2, Haarlem	nr 657
Dr H. J. Kolk, Kooykerplein 2, Groningen	nr 806
M. van Driel, Molendam, Ochten	nr 822
W. J. J. Ligtenberg, Regentesselaan 33, Amersfoort	nr 823
K. S. Bakker, Norbertijnenstraat 36, Geleen	nr 824
J. ter Braake, Haakswold 3, Ruinerwold	nr 825
D. Cannegieter, Ginnekenweg 114, Breda	nr 826
A. A. Hermans, Markt 97, Etten	nr 827
Jac. G. H. Janssen, Spinetlaan 15, Maastricht	nr 828
A. Kraayeveld, Parkweg 231, Voorburg	nr 829
Dr C. A. Kuypers, Zelhem	nr 830
H. J. van de Berg, Heerenstraat 4, Maasland	nr 831
H. S. Mulder, Hoflaan 31, Vlaardingen	nr 832
L. T. de Vries, Petuniastraat 52a, Vlaardingen	nr 833

Mutaties:

D. Blees, Nigtevecht, verhuisd naar Hoogstraat 44, Weesp (nr 260).
W. G. W. Loggers, Roosendaal, verhuisd naar Bastiaansstraat 106, Haarlem (nr 187).
W. J. Royaards, Beverwijk, straatnaam luidt thans als volgt: Prins Bernhardlaan 12, Beverwijk.
J. M. Deveer, Utrecht, verhuisd naar Amsterdamsestraatweg 456 c, Utrecht.